

Het Boek Daniël - Nummer Vierenzestig

Onthulling van profetie: de verbinding van 11 september 2001 met de verzegelingstijd, de late regen en het eindwerk van Christus

Jeff Pippenger
2024-01-28

In de recente artikelen hebben wij verwezen naar enkele passages uit de Geest der Profetie die een tijdsperiode aanduiden vanaf 11 september 2001 totdat Michaël opstaat en de menselijke genadetijd wordt afgesloten. Gedurende die tijdsperiode zijn er enkele profetische illustraties die het laatste werk van Christus in het Allerheiligste aanduiden.

Het werk van Christus in het heiligdom wordt voorgesteld in het gezicht bij de rivier de Ulai in Daniël hoofdstuk acht, en Zuster White heeft ons meegedeeld dat het gezicht bij de rivier de Ulai thans in vervulling is. Het laatste werk dat in het hemelse heiligdom wordt volbracht, en dat thans in vervulling is, wordt door een verscheidenheid aan profetische termen voorgesteld. Het wordt onder andere voorgesteld als de tijd van de verzegeling, de spade regen, het afsluitende werk der zaligheid en de reiniging van de tempel. Het is van belang deze termen bijeen te brengen en ze tevens in hun juiste historische kader te plaatsen.

“In die tijd, terwijl het werk van de zaligheid ten einde loopt, zal benauwdheid over de aarde komen, en de volken zullen vertoornd zijn, maar in bedwang gehouden worden, opdat zij het werk van de derde engel niet verhinderen. In die tijd zal de ‘late regen,’ of verkwikking van het aangezicht des Heeren, komen om kracht te verlenen aan de luide roep van de derde engel en de heiligen voor te bereiden om staande te blijven in de tijd waarin de zeven laatste plagen zullen worden uitgegoten.” Early Writings, 85.

Het „werk van de derde engel” is ook „het werk van de zaligheid”, dat „de heiligen voorbereidt om stand te houden in de tijd waarin de zeven laatste plagen zullen worden uitgegoten.”

En de volken zijn toornig geworden, en Uw toorn is gekomen, en de tijd der doden, opdat zij geoordeeld zouden worden, en opdat Gij het loon zoudt geven aan Uw dienstknechten, de profeten, en aan de heiligen, en hun die Uw naam vrezen, klein en groot; en opdat Gij hen zoudt verderven die de aarde verderven. Openbaring 11:18.

De volken zijn toornig voordat de genadetijd wordt afgesloten (wat het moment is waarop Gods toorn wordt uitgestort), en toch worden zij, wanneer de volken toornig zijn, ook „in toom gehouden”. De „tijd” waarin de volken toornig zijn, markeert het begin van het afsluitende werk van de verlossing, en het afsluitende werk van de verlossing is de verzegeling van Gods volk.

„Het ware volk van God, dat de geest van het werk des Heeren en de zaligheid van zielen ter harte neemt, zal de zonde steeds zien in haar werkelijke, zondige karakter. Zij zullen altijd de zijde kiezen van getrouwe en openhartige terechtwijzing van zonden die het volk van God zo gemakkelijk omringen. Vooral in het afsluitende werk voor de gemeente, in de verzegelingstijd van de honderd vierenveertigduizend die zonder smet voor de troon van God zullen staan,

zullen zij het onrecht van Gods belijdende volk het diepst gevoelen. Dit wordt krachtig voorgesteld door de illustratie van de profeet van het laatste werk onder het beeld van de mannen die ieder een verwoestend wapen in zijn hand hadden. Eén man onder hen was met linnen bekleed, met een schrijversinktkoker aan zijn zijde. ‘En de HEERE zeide tot hem: Ga door het midden der stad, door het midden van Jeruzalem, en teken een merkteken op de voorhoofden der mannen die zuchten en die uitroepen over al de gruwelen die in haar midden gedaan worden.’” Testimonies, deel 3, 266.

De volken worden in bedwang gehouden, opdat zij de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend niet zouden verhinderen. In Openbaring hoofdstuk zeven worden de toornige volken die in bedwang worden gehouden voorgesteld als vier winden die gedurende diezelfde tijdsperiode in bedwang worden gehouden, en die tijd wordt uitdrukkelijk aangeduid als een tijdsperiode.

“Satan gebruikt thans ieder middel in deze verzegelingstijd om de gedachten van Gods volk af te houden van de tegenwoordige waarheid en hen aan het wankelen te brengen. Ik zag een bedekking die God over Zijn volk trok om hen te beschermen in de tijd van benauwdheid; en iedere ziel die in de waarheid standvastig was en rein van hart, zou worden bedekt met de bedekking van de Almachtige.

„Satan wist dit, en hij was met machtige kracht werkzaam om de gedachten van zo velen als hij maar kon aarzelend en onzeker te houden ten aanzien van de waarheid. ...”

„Ik zag dat Satan op deze wijzen werkzaam was om Gods volk af te leiden, te misleiden en weg te trekken, juist nu in deze verzegelingstijd. Ik zag sommigen die niet standvastig opkwamen voor de tegenwoordige waarheid. Hun knieën beefden en hun voeten gleden weg, omdat zij niet vast op de waarheid gegrondvest waren; en de bedekking van de almachtige God kon niet over hen worden uitgestrekt terwijl zij aldus beefden.

„Satan trachtte met al zijn listen hen te houden waar zij waren, totdat de verzegeling voorbij was, totdat de bedekking over Gods volk was getrokken, en zij zonder een beschutting tegen de brandende toorn van God in de zeven laatste plagen zouden achterblijven. God is begonnen deze bedekking over Zijn volk te trekken, en zij zal spoedig worden getrokken over allen die een beschutting zullen hebben op de dag van de slachting. God zal met kracht werken voor Zijn volk; en ook Satan zal worden toegelaten te werken.” Early Writings, 43, 44.

Zuster White schreef deze woorden in 1851, vijf jaar voordat Gods volk in de Laodiceïsche toestand terecht kwam en het verzegelingsproces vertraagde door het toegenomen licht van de „zeven tijden” te verwerpen. Dat licht zou Gods werk van het bedekken van Zijn volk hebben doen toenemen en voleindigen vóór de zeven laatste plagen. In plaats daarvan kwam Gods volk in opstand en werd het ertoe veroordeeld rond te zwerven in de woestijn van Laodicea, zoals voorafgebeeld in de opstand en de omzweving in de woestijn van het oude Israël. Hoeveel van de opstandelingen van het oude Israël gingen het Beloofde Land binnen? Welke passage in de Bijbel, of in de Geest der Profetie, noemt ook maar één Laodiceaan die gered zal worden? Het antwoord is: „Geen!” want een Laodiceaan is evenzeer verloren als degenen van het oude Israël die in de woestijn stierven.

De verzegeling van de honderd vierenveertigduizend is een tijdsperiode, en zij begint wanneer de vier engelen de vier winden tegenhouden, hetgeen tevens het ogenblik is waarop de volken vertoornd zijn, maar toch in bedwang worden gehouden. Tijdens de tijd van de verzegeling bereidt God Zijn volk voor om stand te houden in de tijd van de zeven laatste plagen, en die voorbereiding wordt voorgesteld als het trekken van „een bedekking” over Zijn volk, en zij wordt ook voorgesteld als het voltooiën van het werk der zaligheid en het voltooiën van het werk van de derde engel. De voorbereiding die door al deze voorstellingen wordt uitgebeeld, is gegrond op de aanvaarding van de „tegenwoordige waarheid”.

Zij die niet „onwankelbaar voor de tegenwoordige waarheid” zullen staan, zijn degenen die „wankelend” waren, omdat hun gedachten niet gericht waren op de „tegenwoordige waarheid”. Zij schrijft dat zij „sommigen zag die niet onwankelbaar voor de tegenwoordige waarheid stonden. Hun knieën beefden en hun voeten gleden weg, omdat zij niet vast op de waarheid gegrondvest waren, en de bedekking van de almachtige God kon niet over hen worden getrokken terwijl zij aldus beefden.”

De „tegenwoordige waarheid” is datgene wat de „bedekking” verschaft, en de „bedekking” wordt ook voorgesteld als het „zegel van God”. Het „zegel van God” werd voorafgebeeld door het bloed dat de deuren van de Hebreeën bedekte, waardoor de verderfengel aan de huizen voorbijging waar de deur met het bloed „bedekt” was. De „bedekking” is de „verzegeling”, en de „verzegeling” wordt tot stand gebracht door de „tegenwoordige waarheid”.

Heilig hen door Uw waarheid; Uw woord is de waarheid. Johannes 17:17.

Elke hervormingsbeweging had haar eigen specifieke thema, en het thema van de reformatorische beweging van de honderdvierenveertigduizend is „de islam van het derde Wee”. De „tegenwoordige waarheid” in de laatste dagen is de islam van het derde Wee.

„De Schriften openen zich voortdurend voor het volk van God. Er is altijd een waarheid geweest en er zal altijd een waarheid zijn die in het bijzonder op elke generatie van toepassing is.” Review and Herald, 29 juni 1886.

Het is een tegenwoordige waarheid-„boodschap” die Gods volk in de laatste dagen verzegelt, en de tijd van de verzegeling wordt voorgesteld als aanvangend wanneer de vier winden worden tegengehouden. De volken werden vertoornd op 11 september 2001, en op dat moment begon de verzegeling van de honderdvierenveertigduizend, toen de late regen, die „een boodschap” is, begon te worden ontsloten.

“Aan Johannes werden taferelen van diepe en aangrijpende betekenis geopend in de ervaring van de gemeente. Hij zag de positie, de gevaren, de strijd en de uiteindelijke verlossing van het volk van God. Hij tekent de slotboodschappen op die de oogst van de aarde tot rijpheid moeten brengen, hetzij als schoven voor de hemelse schuur, hetzij als bundels voor de vuren van de vernietiging. Onderwerpen van zeer groot gewicht werden hem geopenbaard, in het bijzonder voor de laatste gemeente, opdat zij die zich van dwaling tot waarheid zouden wenden, onderricht zouden worden aangaande de gevaren en de strijd die vóór hen lagen. Niemand behoeft in duisternis te verkeren ten aanzien van wat over de aarde komt.” The Great

Controversy, 341.

Toen de volken vertoornd waren, werden zij tegelijkertijd in toom gehouden, en de „late regen” begon te vallen; en de late regen is de boodschap van de „tegenwoordige waarheid” die Gods volk verzegelt.

“Het werk in Battle Creek is van dezelfde aard. De leiders in het sanatorium hebben zich vermengd met ongelovigen en hun, in meerdere of mindere mate, toegang verleend tot hun beraadslagingen; maar het is alsof zij te werk gaan met gesloten ogen. Hun ontbreekt het aan onderscheidingsvermogen om te zien wat ons op elk ogenblik kan overkomen. Er is een geest van wanhoop, van oorlog en bloedvergieten, en die geest zal toenemen tot vlak aan het einde van de tijd. Zodra het volk van God aan hun voorhoofden verzegeld is—het is niet enig zegel of merkteken dat gezien kan worden, maar een verankering in de waarheid, zowel verstandelijk als geestelijk, zodat zij niet bewogen kunnen worden—zodra Gods volk verzegeld en voorbereid is op de schudding, zal die komen. Ja, zij is reeds begonnen. De oordelen van God rusten nu op het land, om ons te waarschuwen, opdat wij mogen weten wat er komt.”
Manuscript Releases, deel 10, 252.

De „verzegeling” is „een tot rust komen in de waarheid”. In de context van de tijd van de verzegeling schrijft zij: „Er is een geest van wanhoop, van oorlog en bloedvergieten, en die geest zal toenemen tot vlak voor het einde van de tijd.” Wanneer de natiën vertoornd zijn, zullen zij in bedwang worden gehouden, maar het „oorlog en bloedvergieten”, voorgesteld als de vier winden, „zal toenemen tot vlak voor het einde van de tijd”. De islam van het derde Wee voert zijn oorlogvoering gaandeweg op tot vlak voor het einde van de tijd, en het profetische verstaan van de islam als het „thema” in de reformatie van de honderd vierenveertigduizend neemt gelijktijdig toe gedurende dezelfde tijdsperiode. De voortschrijdende escalatie die door de islam wordt teweeggebracht, loopt parallel met de uitstorting van de late regen gedurende diezelfde tijdsperiode, want de late regen is een „boodschap”.

„De gezalfden die bij de Heer van de ganse aarde staan, bekleden de positie die eens aan Satan werd gegeven als overdekkende cherub. Door de heilige wezens die zijn troon omringen, onderhoudt de Heer een voortdurende gemeenschap met de bewoners van de aarde. De gouden olie stelt de genade voor waarmee God de lampen van de gelovigen gevuld houdt, opdat zij niet zouden flakkeren en uitgaan. Indien deze heilige olie niet vanuit de hemel werd uitgestort in de boodschappen van Gods Geest, zouden de machten van het kwaad de mensen volkomen beheersen.”

„God wordt onteerd wanneer wij de boodschappen die Hij ons zendt niet aannemen. Zo weigeren wij de gouden olie die Hij in onze zielen zou uitstorten om te worden doorgegeven aan hen die in duisternis verkeren. Wanneer de roep zal klinken: ‘Zie, de bruidegom komt; gaat uit hem tegemoet,’ zullen zij die de heilige olie niet hebben ontvangen, die de genade van Christus niet in hun hart hebben gekoesterd, evenals de dwaze maagden bevinden dat zij niet gereed zijn hun Heer te ontmoeten. Zij hebben uit zichzelf niet de macht de olie te verkrijgen, en hun leven lijdt schipbreuk. Maar indien om Gods Heilige Geest wordt gevraagd, indien wij smeken, zoals Mozes deed: ‘Toon mij Uw heerlijkheid,’ dan zal de liefde van God in onze

harten worden uitgestort. Door de gouden buizen zal de gouden olie aan ons worden meegedeeld. 'Niet door kracht, noch door geweld, maar door mijn Geest, zegt de HEERE der heerscharen.' Door de heldere stralen van de Zon der Gerechtigheid te ontvangen, schijnen Gods kinderen als lichten in de wereld." Review and Herald, 20 juli 1897.

De late regen begint te „sprenkelen” en neemt uiteindelijk toe tot een volledige uitstorting. Het „sprenkelen” van de late regen wordt aangeduid als de regen die „toegemeten” wordt, en de volledige uitstorting is wanneer zij wordt uitgestort „zonder maat”. Zuster White duidt duidelijk een tijd aan waarin de late regen valt, en sommigen die ontvangen, en anderen niet. Op dat tijdstip wordt de regen „toegemeten”, of „sprenkelt” zij.

Sommigen zullen herkennen dat er iets gebeurt, maar het zal hun slechts angst aanjagen.

„Er zal in de gemeenten een wonderbare openbaring van de kracht van God zijn, maar zij zal geen uitwerking hebben op hen die zich niet voor de Heere hebben vernederd en de deur van hun hart hebben geopend door belijdenis en berouw. In de openbaring van die kracht, die de aarde verlicht met de heerlijkheid van God, zullen zij slechts iets zien dat zij in hun blindheid gevaarlijk achten, iets dat hun vrees zal opwekken, en zij zullen zich schrap zetten om er weerstand aan te bieden. Omdat de Heere niet werkt overeenkomstig hun verwachtingen en ideaal, zullen zij het werk tegenstaan. 'Waarom,' zeggen zij, 'zouden wij de Geest van God niet kennen, terwijl wij al zo vele jaren in het werk zijn geweest?' Omdat zij niet hebben geantwoord op de waarschuwingen, de smeekbeden, van de boodschappen van God, maar hardnekkig hebben gezegd: 'Ik ben rijk en verrijkt geworden en heb aan niets gebrek.'”
Maranatha, 219

“Velen hebben in grote mate nagelaten de vroege regen te ontvangen. Zij hebben niet alle zegeningen verkregen die God aldus voor hen heeft bereid. Zij verwachten dat het gemis door de late regen zal worden aangevuld. Wanneer de rijkste overvloed van genade zal worden uitgestort, zijn zij van plan hun harten te openen om haar te ontvangen. Zij begaan een verschrikkelijke vergissing. Het werk dat God in het menselijk hart is begonnen door Zijn licht en kennis te geven, moet voortdurend voortgaan. Ieder mens moet zijn eigen noodzaak beseffen. Het hart moet worden geledigd van elke verontreiniging en gereinigd tot inwoning van de Geest. Door belijdenis en het verzaken van de zonde, door ernstig gebed en toewijding van zichzelf aan God, bereidden de eerste discipelen zich voor op de uitstorting van de Heilige Geest op de Pinksterdag. Datzelfde werk moet nu worden gedaan, alleen in grotere mate. Toen behoefde de menselijke medewerker slechts om de zegen te vragen en te wachten op de Heer om het werk aangaande hem te volmaken. Het is God die het werk is begonnen, en Hij zal Zijn werk voleindigen en de mens volmaakt maken in Jezus Christus. Maar de genade die door de vroege regen wordt voorgesteld, mag geenszins worden veronachtzaamd. Alleen zij die wandelen overeenkomstig het licht dat zij hebben, zullen groter licht ontvangen. Tenzij wij dagelijks voortgaan in de openbaring van de werkzame christelijke deugden, zullen wij de manifestaties van de Heilige Geest in de late regen niet herkennen. Zij mag vallen op harten overal om ons heen, maar wij zullen haar niet onderscheiden of ontvangen.” Testimonies to Ministers, 506, 507.

In de passage stelt zij vast dat er een tijd is waarin „de rijkste overvloed van genade zal worden geschonken”, en wijst zij daarmee een tijd aan waarin de late regen zonder mate wordt uitgestort. In verband met dat feit stelt zij vast dat alleen zij die wandelen naar het licht dat zij hebben, groter licht zullen ontvangen. In dat beginsel is het duidelijk dat het licht (dat de tegenwoordige waarheid is) geleidelijk toeneemt. In de laatste zin wijst zij een tijd aan waarin de late regen valt, en sommigen die onderkennen en ontvangen, terwijl anderen dat niet doen. Als u de boodschap, die de late regen is, niet onderkent, zult u haar niet ontvangen.

„Wij moeten niet wachten op de late regen. Zij komt over allen die de dauw en de regenbuien van genade die op ons neerdalen, zullen erkennen en zich zullen toe-eigenen. Wanneer wij de brokstukken van licht verzamelen, wanneer wij de gewisse weldadigheden van God waarderden, die er behagen in schept dat wij op Hem vertrouwen, dan zal iedere belofte worden vervuld. [Jesaja 61:11 aangehaald.] De gehele aarde moet vervuld worden met de heerlijkheid van God.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, deel 7, 984.

In de tijd waarin de toornige volken in bedwang worden gehouden, begint de late regen te worden „afgemeten”. Wanneer „de rijkste overvloed van genade zal worden uitgestort”, duidt dit het moment aan waarop de late regen zonder mate wordt uitgestort.

Op het tijdstip waarop de volken vertoornd zijn, doch in toom worden gehouden, begint de late regen te vallen, maar hij is „afgemeten”, omdat de gemeente op dat moment vermengd is met tarwe en onkruid. Het is de regen die zowel de tarwe als het onkruid tot rijpheid brengt, en de late regen is de boodschap van de tegenwoordige waarheid, die óf wordt herkend en aangenomen, óf niet. Al deze profetische begrippen worden in de Schrift duidelijk aangewezen. Op 11 september 2001 begon de late regen te „sprenkelen”, en hij neemt geleidelijk in kracht toe totdat de boodschap van de Middernachtsroep komt en de wijze en dwaze maagden voorgoed van elkaar worden gescheiden.

De wijzen worden dan opgeheven als een banier om Gods andere kudde uit Babylon te roepen, en de late regen wordt dan zonder mate uitgestort en blijft vallen totdat Michaël opstaat en de menselijke genadetijd wordt gesloten.

„Ik zag dat de vier engelen de vier winden zouden tegenhouden totdat Jezus' werk in het heiligdom voltooid was, en daarna zullen de zeven laatste plagen komen.” Early Writings, 36.

Het tegenhouden van de vier winden vertegenwoordigt Gods voorzienige beheersing over de toenemende oordelen die Hij toestaat in de laatste dagen plaats te vinden. De vier engelen houden de vier winden tegen gedurende de verzegelingstijd van de honderd vierenveertigduizend, maar in die tijdsperiode is er de „geest van wanhoop, van oorlog en bloedvergieten, en die geest zal toenemen.” Wanneer de laatste van Gods kinderen verzegeld zijn, zal Michaël opstaan en zullen de vier winden volledig worden losgelaten, en zullen de zeven laatste plagen komen.

In het „uur van de grote aardbeving” van Openbaring hoofdstuk elf, de „moeilijke tijden” van Daniël hoofdstuk negen, wanneer de straat en de muur voltooid zijn, is de tijd waarin „de volken toornig zullen worden”. In die periode zal de late regen in „mate” worden uitgestort. Jesaja duidt

de tijd aan waarin de late regen wordt afgemeten, en hij kenmerkt die tijd als de „dag van de oostenwind”. De „dag van de oostenwind” was 11 september 2001.

Wij zullen in het volgende artikel de „meting” van de late regen verder beschouwen, maar men dient te bedenken dat het juweel uit Millers droom, dat op de heilige tafelen van Habakuk wordt voorgesteld als de drie Weeën van de islam, in de laatste dagen tienmaal helderder zal schitteren dan toen het voor het eerst door Miller werd bijeengebracht.

„Bij een bepaalde gelegenheid, toen ik in New York City was, werd ik in de nacht geroepen gebouwen te aanschouwen die verdieping na verdieping naar de hemel rezen. Van deze gebouwen werd verzekerd dat zij brandvrij waren, en zij werden opgericht tot verheerlijking van hun eigenaars en bouwers. Hoger en steeds hoger rezen deze gebouwen, en daarin werd het kostbaarste materiaal gebruikt. Degenen aan wie deze gebouwen toebehoorden, vroegen zich niet af: ‘Hoe kunnen wij God het best verheerlijken?’ De Heere was niet in hun gedachten.

„Ik dacht: ‘O, konden zij die aldus hun middelen besteden hun handelwijze zien zoals God die ziet! Zij stapelen prachtige gebouwen op, maar hoe dwaas is hun plannen maken en beramen in de ogen van de Heerser van het heelal. Zij bestuderen niet met alle krachten van hart en verstand hoe zij God mogen verheerlijken. Zij hebben dit uit het oog verloren, de eerste plicht van de mens.’”

“Toen deze hoge gebouwen verrezen, verheugden de eigenaars zich in hoogmoedige eerzucht dat zij geld hadden om te gebruiken tot bevrediging van het eigen ik en tot opwekking van de afgunst van hun burens. Veel van het geld dat zij aldus investeerden, was verkregen door afpersing, door het uitpersen van de armen. Zij vergaten dat in de hemel van elke zakelijke transactie rekenschap wordt bijgehouden; iedere onrechtvaardige handelwijze, iedere bedrieglijke daad, staat daar opgetekend. De tijd komt dat de mensen in hun bedrog en overmoed een punt zullen bereiken dat de Heere hun niet zal toestaan te overschrijden, en zij zullen leren dat er een grens is aan de lankmoedigheid van Jehovah.”

“Het tafereel dat zich vervolgens voor mij afspeelde, was brandalarm. Mensen keken naar de hoge en zogenaamd brandvrije gebouwen en zeiden: ‘Zij zijn volkomen veilig.’ Maar deze gebouwen werden verteerd alsof zij van pek waren gemaakt. De brandweerwagens konden niets doen om de verwoesting te keren. De brandweertuigen waren niet in staat de brandspuiten te bedienen.”

„Mij is getoond dat, wanneer de tijd des Heeren komt, indien er geen verandering heeft plaatsgevonden in de harten van trotse, eerzuchtige mensen, de mensen zullen bevinden dat de hand die machtig was om te redden, machtig zal zijn om te verdelgen. Geen aardse macht kan de hand van God tegenhouden. Geen enkel materiaal kan worden gebruikt bij de oprichting van gebouwen dat deze voor vernietiging zal bewaren, wanneer Gods bestemde tijd komt om vergelding over de mensen te zenden wegens hun veronachtzaming van Zijn wet en wegens hun zelfzuchtige eerzucht.” Testimonies, deel 9, 12, 13.